

(Пресс)

Да извињења не завршавају неминовно у помирењима, него постају повод заоштравања већ постојећих сукоба, показало је обиљежавање двадесете и седамдесете годишњица значајних датума у историји народа на Западном Балкану. Услед бројних локалних и међународних политичких манипулација, Сребреница је послужила као детонатор.

Премијер Србије каменован је од Бошњака у Поточарима. На хрватској прослави "Олује" није се чуло извињење Србима прогнаним из завичаја. У Пребиловцима није било никог од позваних хрватских и бошњачких званичника. Дан касније хрватски премијер је одбио предлог београдског колеге да се утврди датум заједничке жалости због свих жртава. "Не иде нам некако са извињењима и помирењима", рекао је лидер Српске у Пребиловцима, иако је подржао или није оспоравао мировне иницијативе премијера у матици.

А зашто нам не иде ? Према јединственој стручној оцјени мировњака и миролога, нема извињење и помирења ако се актери не врате на почетак приче. Као што нема ратних злочина без рата, тако нема ни рата без претходних политичког сукоба. У конкретном БиХ случају, непосредан узрок грађанског рата, па и злочина лежи у муслиманско-хрватском негирању суверености и равноправности српског народа по виталном националном питању будућег статуса БиХ. Дакле, извињавање би морало да прати узрочно-посљедични ланац и почне са друге стране због понижавања Српског народа првих 90-их.

Извинена и помирена, или ко коме стварно дугује

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 11 август 2015 09:44

Извинена и помирена, или ко коме стварно дугује

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 11 август 2015 09:44
